

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514203891
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514203891.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu: N. U., nar. XX. X. XXXX, bytom B. XX, občianka SR, zastúpená JUDr. Vladimírom Komanom, advokátom AK Stará Ľubovňa, Ul. 17. novembra 31 proti žalovanému: N. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XX, zastúpený JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom AK Stará Ľubovňa, ul. Garbiarská 20, v konaní o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na súde dňa 7.7.2014 domáhala určenia manželského výživného voči odporcovi.

Podaný návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzavrela 24.4.2010. Z manželstva pochádza dcéra O. N., nar. XX.X.XXXX. Manželstvo doposiaľ trvá, avšak odporca podal dňa 30.12.2013 návrh na rozvod manželstva, konanie je vedené pod sp. zn. 4P/250/2013 a doposiaľ nie je právoplatne skončené. Odporca sa v júli 2013 odsťahoval zo spoločnej domácnosti bez udania dôvodu. Najskôr sa odsťahoval do ubytovne do M. a potom v septembri k svojej matke do obce P.. Od vtedy je celá starostlivosť o domácnosť a ich dcéru iba na nej. Jeho záujem je minimálny. Odporca jej spočiatku prispieval malou čiastkou na výchovu a výživu dcéry., ale už počnúc októbrom ničím neprispel, pričom vie, že v súčasnosti jej živnosť je skoro nevýnosná vzhľadom nato, že obyvateľstvo nakupuje v super a hypermarketoch a ona je odkázaná na príspevok v materstve a pomoc matky. Do konca júla 2013 poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur a 20 eur rodinné prídavky a 20 eur bonus využíval manžel. Jej príjmy z podnikania za rok 2013 boli 168.323,- eur a výdavky 182.466,- eur, teda strata v sume 14.143 eur. Odporca jej ničím neprispieva ani na domácnosť ani na výchovu a výživu mal. dcéry, pričom pracuje ako živnostník v zahraničí. Súčasný príjem odporcu jej nie sú známe. Jej mesačné výdaje na bývanie a stravovanie sú 1.150 eur mesačne. Tieto náklady platila čiastočne z úspor a sčasti jej s úhradou týchto nákladov pomáhala matka. Úspory sa jej však minuli a tak je odkázaná iba na pomoc matky.

Súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, odporcovi spolu s návrhom na vyjadrenie a vo veci vytýčil termín pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a ich právnych zástupcov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi doloženými do spisu a to sobášnym listom, rodnými listami mal. detí, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku, mzdovým listom odporcu a zistil tento skutkový stav.

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 24.4.2010, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Plavnica. Z manželstva pochádza maloletá O. N., nar. XX.XX.XXXX. Manželstvo naďalej trvá. Odporca podal na tunajší súd návrh na rozvod manželstva, vec je vedená pod č.k. 4P/250/2013.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 9.4.2015 tak, že:

- manželstvo navrhovateľa P. N., nar. XX.XX.XXXX a odporkyne U. N., nar. XX.X.XXXX uzavreté dňa 24.4.2010 a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Plavnica, vo zväzku 3, ročník 2010, na strane 133, pod poradovým číslom 3 rozviedol;
- zveril mal. O. N. na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matke U. N., ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok;
- rozhodol, že otec maloletej P. N. je povinný prispievať na výživu mal. O. N. sumou 230,- eur mesačne tak, že sumu 180,- eur bude poukazovať vždy do 15 - tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej a sumu 50,- eur bude poukazovať vždy do 15 - tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred na účet maloletej - vkladnú knižku vedenú v F. F., a.s., pobočka F. Z. č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, a to počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na uvedenom účte maloletej je potrebný súhlas súdu;
- upravil styk otca P. N. s maloletou O. tak, že otec je oprávnený sa s ňou sýkať každý párný víkend v mesiaci od piatku od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod.; matka mal. dieťaťa je povinná v stanovenom čase maloletú otcovi v mieste svojho bydliska odovzdať a taktiež otec mal. dieťaťa je povinný v stanovenom čase maloletú naspäť matke vrátiť na adrese jej bydliska; vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania. Rozsudok zatiaľ nie je právoplatný.

Maloletá O. žije so svojou matkou, čiže navrhovateľkou a starou matkou v B.. Navštevuje predškolské zariadenie, pričom školné predstavuje sumu 7,- eur mesačne a stravné sumu 38,07 eur mesačne. Maloletá O. je zdravá, prekonáva bežné detské ochorenia. Ďalšie výdaje na maloletú O. súvisia so zakúpaním stravy, oblečenia, hygienických potrieb a hračiek.

Odporca pracuje ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva ako murár. Miestom výkonu jeho práce je toho času Belgicko. Jeho priemerný mesačný príjem z tejto práce predstavuje sumu 1.500 až 1.600,- eur mesačne. Býva v podnájme v 2 - izbovom byte v M., platby súvisiace s užívaním bytu dosahujú sumu 250,- eur mesačne. Ďalšie výdavky vynakladá navrhovateľ na cestovné do zamestnania, stravu, hygienické potreby, ošatenie a obuv a iné.

Navrhovateľka realizuje podnikateľskú činnosť, prevádzkuje potraviny a pohostinstvo v obci Plavnica, býva spolu s maloletou O. a svojou matkou v rodinnom dome v B.. Vlastníkom rodinného domu v 1- je ona, 1-inu rodinného domu vlastní manžel a 1-tinu rodinného domu vlastní jej brat. Od odchodu zo spoločnej domácnosti manžel žiadnym spôsobom nevyužíva 1-inu rodinného domu. Čo sa týka výkonu podnikateľskej činnosti, od roku 2012 je navrhovateľka podľa jej tvrdení v sústavnej finančnej strate. Z doloženého daňového priznania za rok 2014 vyplýva, že v tomto roku dosiahli príjmy navrhovateľky z podnikateľskej činnosti sumu 155.458,03 eur a výdavky sumu 169.432,93 eur, z čoho vyplýva, že strata z podnikateľskej činnosti je vo výške 13.974,90 eur za kalendárny rok 2014. Náklady na domácnosť a maloletú O. vyčíslila na sumu 494,11 eur za mesiac jún 2014, na sumu 1.566,21 eur za mesiac júl 2014 a za mesiac august 2014 na sumu 1.291,23 eur (čl. 78-79 spisu).

Uznesením č. k. 4P/151/2014-8 zo dňa 18.9.2014 súd predbežným opatrením zaviazal navrhovateľa uhrádzať výživné na maloletú O. vo výške 90,- eur mesačne vopred k rukám matky.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu naďalej trvá v plnom rozsahu, poukazujúc na jeho obsahovú časť. Dôvodom podania tohto návrhu je tá skutočnosť, že manžel od odchodu zo spoločnej domácnosti žiadnym spôsobom neprispieva v podstate na nič, ani na chod domácnosti, ani na mal. dieťa. Na mal. dcéru začal prispievať až po vydaní predbežného opatrenia od októbra 2014, teda na dieťa prispieva sumou 90 eur mesačne.

Pokiaľ ide o situáciu na jej strane, od roku 2010 realizuje podnikateľskú činnosť, konkrétne v oblasti obchodnej činnosti, čiže prevádzkuje predajňu potravín a krčmu - pohostinstvo v obci Plavnica. Pokiaľ ide o výnosy z tejto činnosti konštatovala, že za rok 2012, 2013 ako aj za rok 2014 bola sústavne účtovne v strate.

Mesačný príjem z prevádzkovania pohostinstva bol cca 600,- až 800,- eur, pokiaľ ide o tržby.

Pokiaľ ide o výdaje za platby SIPO, za elektrikú uhrádza 101,20 eur, platby RTVS - 4,64 eur. Ďalšie výdaje súvisia s platbami na dcéru a to poplatky za škôlku vo výške 38 eur.

Dieťa navštevuje MŠ v P., kde ju denne vozí osobným motorovým vozidlom, vlastníkom tohto motorového vozidla je ona. Ďalej jej výdaje súvisia s realizovaním splátok úveru v stavebnej sporiteľni - 110,38 eur, v Slovenskej sporiteľni z titulu platieb úveru 313,- eur a za telefón - 16,18 eur mesačne. Aj na tieto výdaje jej požičiava matka a stará matka.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil, zotrval na svojom vyjadrení v plnom rozsahu poukazujúc na jeho obsahovú časť. Okrem iného tiež uviedol, že problémy v manželstve začali asi rok po jeho uzatvorení, keď vznikali prvé nedorozumenia, na základe ktorých sa manželia začali vzájomne odcudzovať. Následkom týchto nedorozumení boli každodenné hádky, a to na rôznych veciach. V dôsledku týchto hádok sa rozhodol navrhovateľ opustiť spoločnú domácnosť v júli 2014.

Právny zástupca poukázal a namietal niektoré výdavky navrhovateľky, ktoré uvádza v návrhu ako napr. splácanie pôžičky vo výške 110,38 eur, pretože tento záväzok vznikol ešte pred uzavretím manželstva, taktiež zákonné poistenie za motorové vozidlo Kia, toto platí odporca. Zákonné poistenie za auto Hyundai, toto platí navrhovateľka ako SZČO a sú zahrnuté v účtovníctve, čiže nejde o výdavok fyzickej osoby ale samostatne zárobkovo činné osoby. Taktiež uvádza pohonné hmoty, ktoré navrhovateľka taktiež uhrádza ako výdavok SZČO, ide o výdaj, ktorý je premietnutý v jej účtovníctve v položke výdavkov.

Z predmetného daňového priznania, ako aj ďalších listinných dôkazov na strane odporcu vyplýva, že príjem odporcu aj za uplynulé obdobie činí sumu 1.500 až 1.600 eur a pokiaľ ide o príjem vyplývajúci z daňového priznania za rok 2014 tento u odporcu činí sumu príjmu zo živnosti 15.776 eur a výdaj vo výške 14.610 eur.

Ďalej z uvedeného súd zisťuje preukázateľne zaplatené poistné vo výške 1772,04 eur.

Pokiaľ ide o rozpory v tvrdeniach navrhovateľka potvrdila, že skutočne náklady na motorové vozidlo Kia neuhrádza ona, ale uhrádza ich odporca. Naposledy ona poistku uhrádzala do 30.11.2013. Taktiež aj havarijnú poistku pokiaľ ide o mot. vozidlo Hyundai, ako aj pohonné hmoty. Tieto nie sú súčasťou jej účtovníctva. Úver zo stavebného sporenia, ktorý t.č. aj naďalej uhrádza, skutočne vzala ešte pred uzavretím manželstva.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Zákon o rodine umožňuje jednému z manželov domáhať sa na súde určenia rozsahu vyživovacej povinnosti voči druhému manželovi, ktorý si neplní vyživovaciu povinnosť. Rozsah vyživovacej povinnosti by mal byť určený tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká, pričom v danom prípade nejde len o rovnosť zárobku jednotlivých manželov, ale je potrebné zobrať do úvahy aj osobné, majetkové pomery manželov a ostatné skutočnosti, ktoré majú vplyv na životnú úroveň manželov. Pri určení výšky manželského výživného sa pritom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že podaný návrh nie je dôvodný.

Súd v súvislosti s vykonaným dokazovaním poukazuje na deklarované zárobkové pomery navrhovateľky. Súd považuje tvrdenia navrhovateľky o jej zárobkových pomeroch za účelové, a v rozpore so skutočnosťou. Navrhovateľka návrh odôvodnila a počas celého konania poukazovala na skutočnosť, že živnosť, ktorú prevádzkuje je už od roku 2012 v permanentnej strate. Podľa posledného daňového

priznania za rok 2014 táto strata predstavuje sumu 13.974,90 eur. Napriek takto deklarovanej zlej príjmovej situácii však podľa tvrdení odporkyne vynakladá na starostlivosť o domácnosť a maloletú mesačne sumu cca 1.000,- eur, vlastní dve autá, za ktoré platí pohonné hmoty a poisťku a tiež zamestnáva vo svojich prevádzkach päť ľudí, ktorým platí za túto prácu mzdu, čo je v príkrom rozpore s jej deklarovanou príjmovou situáciou. Ak by bola jej podnikateľská činnosť naozaj taká stratová a teda nemá žiaden iný príjem, nebolo by v jej finančných možnostiach pokryť svoje uvádzané výdavky tak, ako to predostrela v tomto konaní, a to aj napriek tomu, že s týmito výdajmi by jej pomáhala matka a stará matka, obe starobné dôchodkyne.

Podľa názoru súdu je tiež na zváženie, prečo navrhovateľka svoju živnosť, keď je tak vysoko stratová po dlhú dobu, neukončí a nenájde si zamestnanie, aby sa jej príjmová situácia zlepšila. Súd je toho názoru, že navrhovateľka vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, je spôsobilá a schopná obstarávať si prostriedky na úhradu vlastných potrieb zárobkovou činnosťou.

Zásada rovnakej životnej úrovne neznamena mechanickú rovnosť medzi manželmi, ktorú by bolo možné vyvodzovať len z ich zárobkov. Ak má súd rozhodovať o výživnom medzi manželmi podľa zákonných hľadísk a teda prihliadať k odôvodneným potrebám oprávneného a k schopnostiam a možnostiam povinného, nestačí zistiť len výšku príjmu manželov ale treba zisťovať aj osobné, rodinné a majetkové pomery každého z nich ale i konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov resp. inými závažnými okolnosťami.

Argumentácia navrhovateľky, že odporca pri svojom zárobku má z čoho jej platiť výživné, nakoľko má vyššie príjmy ako ona a ona je opakovane pri realizovaní živnosti v strate, neobstoí a nemôže byť dôvodom na určenie manželského výživného.

Taktiež nebolo preukázané, aby životná úroveň navrhovateľky bola nižšia ako odporcu. Navrhovateľka žije v rodinnom dome, ktorého je spoluvlastníčkou, má dve osobné motorové vozidlá a realizuje živnosť, kde zamestnávala 5-tich zamestnancov, t.č. štyroch. S týmto pre ňu súvisia taktiež náklady a výdaje nielen na mzdu ale aj povinné zákonné odvody. Ak by navrhovateľka na týchto ľudí nevyrobila, nemohla by si dovoliť zamestnávať ich v takomto počte a prevádzkovať živnosť dlhodobo vykazujúcu stratu.

To že sústavne po dobu 3 rokov vykazuje stratu neznamena a nepreukazuje skutočnosť, že jej životná úroveň je nižšia ako odporcu.

Do pozornosti súd dáva aj vyjadrenie navrhovateľky, ktorá sama uviedla, že auta boli financované z firemných peňazí a teda aj preto bola stále v strate. Čiže takýto účtovný výsledok mala navrhovateľka účelovo, nakoľko z uvedeného vyplýva, že ak by nemala výdaje na splácanie leasingu na auta, tak jej účtovný výsledok mohol byť aj ziskový.

Taktiež poukázať treba aj na napr. jednorazový vklad v hotovosti zaznamenaný v účtovníctve - peňažnom denníku v roku 2013 vo výške 15.000 eur, pod textom úvery, dotácie, dary, vklady, ku ktorému sa navrhovateľka nevedela vyjadriť a vysvetliť odkiaľ túto sumu peňazí mala. Neskôr uvádzala, že suma bola požičaná.

Súd je toho názoru, že vlastníť dve auta nie je nevyhnutnosťou ale ide o nadštandard, ktorý t.č. navrhovateľka oproti odporcovi má.

Odporca žije v podnájme, s ktorým tiež má výdaje, aby si zabezpečil príjem pracuje v zahraničí teda má výdaje na cestu, tiež stravu a pod., nedisponuje ani s jedným z motorových vozidiel, ktoré nadobudol s navrhovateľkou za trvania manželstva, nakoľko obe auta sú u navrhovateľky a táto mu odmieta jedno dať k dispozícii. Okrem toho mu rozsudkom súdu bola uložená vyživovacia povinnosť na mal. dcéru vo výške 230,- eur mesačne.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.